

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17114/2023
29.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Братислав Стојановић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, кога заступа Правобранилаштво Града Лесковца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1706/22 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1706/22 од 01.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 12278/20 од 21.02.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете претрпљене услед задобијених тешких телесних повреда у саобраћајној незгоди која се догодила дана 28.06.2017. године у ... у улици ... исплати и то: 85.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 65.000,00 динара на име претрпљеног страха, 200.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности и 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености у лакој степену, са законском затезном каматом од дана доношења пресуде 21.02.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 168.400,00 динара а уколико исте не исплати у остављеном року обавезан је да плати законску затезну камату на тај износ почев од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 1706/22 од 01.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Лесковцу П 12278/20 од 21.02.2022. године тако што је одбио тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете претрпљене услед задобијених тешких телесних повреда у саобраћајној незгоди која се догодила дана 28.06.2017. године у ... у улици ... исплати и то: 85.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, 65.000,00 динара на име претрпљеног страха, 200.000,00 динара на име

душевних болова због умањења животне активности и 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености у лаком степену, са законском затезном каматом од дана доношења пресуде 21.02.2022. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати на име накнаде трошкова поступка износ од 123.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану одлуку у смислу члана 408. Закона о парничном поступку-ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23) Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 28.06.2017. године, око 16,20 часова у месту ... у ул. ..., догодила се саобраћајна незгода, у којој су учесници били тужилац, који је управљао mopедом марке „Педа мотор“ тип „Piccolo“ и непарничар ББ који је управљао путничким моторним возилом марке „Тојота“, тип „Рава 4“, рег.ознаке ..., које је било осигурано од аутоодговорности код „Generali osiguranje Srbija“. До саобраћајне незгоде је дошло тако што се путничко моторно возило кретало улицом ... из правца ... ка Лесковцу, па је ради обиласка ударних рупа које су се налазиле на десној коловозној траци прешло у леву коловозну траку, којом се из супротног смера кретао mopед којим је управљао тужилац. Да би избегао контакт са путничким моторним возилом, тужилац је нагло скренуо удесно и излетео са коловоза на банку коју приликом је задобио тешке телесне повреде у виду прелома спољашњег кондила леве голењаче и прелом леве кључне кости, које се збирно квалификују као тешка телесна повреда. Услед претрпљених повреда, тужилац је трпео физичке болове, страх, душевне болове због умањења животне активности и наружености, у интензитету и трајању, које су утврдили судски вештаци медицинске струке. У вансудском поступку осигуравајуће друштво „Генерали осигурање Србија“, налазећи да тужиоцу припада накнада штете за душевне болове због умањења животне активности у износу од 400.000,00 динара, за физичке болове у износу од 170.000,00 динара, за страх 130.000,00 динара и за наруженост 60.000,00 динара, те да је осигураник одговоран за насталу штету са 50% а Дирекција за урбанизам и изградњу града Лесковца са преосталих 50%, исплатило је тужиоцу за штету за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 200.000,00 динара, за физичке болове 85.000,00 динара, за страх 65.000,00 динара и претрпљене душевне болове због наружености 30.000,00 динара. Према налазу и мишљењу вештака саобраћајне струке, узрок који је довео до тога да тужилац при вожњи mopеда нагло скрене десно, излети са коловоза на банку и задобије тешке телесне повреде, је путничко возило које је тужиоцу наишло у сусрет и које је прешло у леву коловозну траку, чиме је на путању mopеда створена опасна и покретна препрека, коју је тужилац избегавао наглим скретањем удесно. Рупе које су постојале на путу, утицале су на кретање путничког возила које је тужиоцу наишло у сусрет. Наиме, ради избегавања настанка оштећења на точковима свог возила, возач топутничког возила је био принуђен да обилази препреке на путању свог кретања па су самим тим рупе на коловозу утицале на кретање путничког возила које је тужиоцу долазило у сусрет.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да су за саобраћајну незгоду подједнако одговорни возач путничког моторног возила и тужени. Тужени је одговоран због постојања рупа на коловозу у улици ... у Лесковцу, где се догодила саобраћајна незгода, на основу члана 184. Закона о облигационим односима, будући да одржавање улица у граду спада у послове од општег интереса, као и на основу члана 174. и 176. истог закона, по основу одговорности од опасне ствари, за коју одговара њен ималац, односно лице које дужно да ту ствар надгледа, тако да се због пропуста у организацији служби десила саобраћајна незгода. Из тих разлога, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао туженог да тужиоцу накнади претрпљену нематеријалну штету.

По становишту другостепеног суда, на правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је погрешно применио материјално право па је првостепену пресуду преиначио одбијањем тужбеног захтева. По закључку тог суда узрок настанка штете коју трпи тужилац јесте путничко моторно возило које је прешло са своје десне коловозне траке којом се кретало у леву коловозну траку, којом се из супротног правца кретао тужилац управљајући mopедом чиме је за тужиоца створена изненадна покретна препрека. С обзиром на постојање узрочне везе између штетне радње и штетне последице, према теорији адекватне узрочности, у смислу члана 154. став 1. Закона о облигационим односима не постоји одговорност туженог да тужиоцу штету накнади.

Врховни суд налази да је правилан закључак другостепеног суда о непостојању одговорности туженог за настану штету. Наиме, кад је штета настала деловањем више узрока, за утврђење узрочно-последичне везе између штете и штетне радње важан је само онај узрок који је одлучујући за настанак штете, односно који је адекватан насталој штети. У конкретном случају, постојало је садејство два узрока за настанак штете. Један узрок је постојање рупа на путу а други узрок је изненадни прелазак путничког моторног возила у траку којом се прописно кретао тужилац. Постојање рупа на путу као узорак у објективном смислу, не значи директно постојање узрочно-последичне везе са штетним догађајем. У ситуацији када је утврђено да је возач путничког моторног возила да би избегао оштећење свог возила, противно саобраћајним прописима, својим прешао у супротну траку и на тај начин створио изненадну препреку коју је тужилац покушао да избегне наглим скретањем због чега је претрпео штету, произлази да само постојање рупа није адекватан узрок за настанак штете коју трпи тужилац, већ је узрочно-последична веза у понашању возача моторног возила који је у целости проузроковао штетни догађај у ком тужилац трпи штету.

Неосновано се ревизијом указује на допунски налаз вештака саобраћајне струкле у коме је дато мишљење да је одлучујући узрок за настану штету постојање рупа на коловозу. Ово стога што је вештачење доказно средство које се одређује у ситуацији када суд не поседује потребна стручна знања за разјашњење неке релевантне околности. Међутим, када је у питању правна оцена околности утврђених вештачењем, ту оцену једино може дати суд што је у конкретном случају и учинио.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 150, 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, применом одредби члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић